

NUMMER 9

Miss-Girl gør Hollywood

30. april 2019 af [Christian Aarestrup](#)

0

HIT-GIRL I HOLLYWOOD 1-2

9 9 9 9 9 9

Forfatter: Kevin Smith

Tegner: Pernille Ørum

Farvelægger: Sunny Gho

Oversætter: Søren Moselund

Forlag: Cobolt

Form: 2x28 sider i farver/hæftet

Vejl. pris: 99,-

Udgivelsesår: 2019

Udgivelsesland: Danmark

Kevin Smith er tættere på personificeringen af den moderne (tegneserie)nørd end nogen anden, jeg kan komme i tanke om. Han har selv været med til at definere begrebet og med 90'er-film som *Clerks* og *Chasing Amy* løftet det ud af 80'ernes mobbeoffer-hængedynd og ind i nutiden som et symbol på evnen til total fordybelse og bevaret barnlig legelyst. Og han har skabt sig et navn som instruktør, forfatter og producent, der rækker langt ud over den indiescene, som han trods lukrative tilbud fra Hollywood valgte at holde fast i. Hans største udstyrsstykke *Dogma* med vennerne Ben Affleck og Matt Damon føles mere som en tegneserie end de fleste filmatiseringer af tegneserier, og Smith har også skrevet *Daredevil*,

Spiderman og Green Arrow.

Så da jeg hørte, at han skulle skrive en episode af Hit-Girl, og at den skulle foregå i Hollywood, begyndte jeg allerede at glæde mig. Smith kender filmbranchen indefra og personligt uden at være blevet branchemand nok til at skulle forsvare den, og med #metoo-bevægelsen stadig blussende er det da oplagt at lade ham pudse Millars præpubertære enlillepigeshær på alle de klamme, gamle, hvide, privilegerede filmproducenter, der ikke kan holde fingrene fra unge, sårbare stjernefrø (m/k). Forventningens glæde blev bestemt ikke mindre af, at danske Pernille Ørum skulle stå for tegningerne; ganske vist kendte jeg ikke til hendes frembringelser, men det gav alligevel lidt den samme følelse i maven, som når en ung dansker, jeg heller ikke har hørt om før, starter inde for Ajax eller Dortmund i et Champions' League-opgør. Det her kunne da kun blive rigtig godt.

Det kunne det desværre bare ikke kun. Og det skyldes altovervejende, at Kevin Smith har truffet en del besynderlige valg, som jeg tøver med at kalde fejl, da manden ud over sin egen produktion også har fungeret som "scriptdoctor" for andres film og må forventes at vide, hvad han gør – men som jeg simpelthen ikke forstår og synes fungerer ret dårligt. For det første undlader Smith fuldstændig at følge konceptet i Hit-Girl. At læseren bibringes en stadig større følelse af uretfærdighed ved at følge hovedpersonen

SØG

Søg

NYESTE KOMMENTARER

Carsten Søndergaard til [Revolutionens rønnebær](#)

Henning Larsen til [I ringen med 5 tegneserier om wrestling](#)

john kenn til [I ringen med 5 tegneserier om wrestling](#)

Peter Hartung til [Nummer 9 fylder 9: Jubilæumsinterview med nierenes første høvding](#)

Christian Aarestrup til [Revolutionens rønnebær](#)

FIND OS PÅ FACEBOOK

SENESTE INDLÆG

klimaks, hvor vi ikke bare accepterer afhuggede lemmer og sjaskende indvolde i et omfang, vi ellers ikke ville, men decideret frydes over dem: En primitiv, men effektiv mekanisme. Der imidlertid forudsætter en forholdsvis skematisk opbygning for at fungere.

Smith går lige på og hårdt i gang med ultravolden som f.eks. det skoleskyderi, der fylder det meste af første del. Vi bliver lige præsenteret for et par teenagedrenge, der sidder med en seksualundervisningsbog og laver obscøne fagter af deres lærerinde bag hendes ryg, før en af dem får blæst ansigtet af. Det spejler ganske vist det overordnede tema, "kvinder er udsat for objektivisering og overgreb", men de tre repræsentanter for den dumme og onde maskulinitet, der straks forvandles til ofre, engagerer ikke mig synderligt i massakren og følgende heller ikke Hit-Girls mellemkomst. Og skoleskyderiet er vist også bare anledning til, at hun kan finde ud af, at der er skrevet en bog om hende, som Hollywood er ved at filmatisere, hvilket gør hende så vred, at hun hopper på et fly til Los Angeles – og undervejs lige tindingeknivstikker en pædofil onkel-type, som lægger hånden på hendes lår, igen uden opbygning og dermed forløsning – for at omsætte vreden i lemlæstede lig.

Filmbranchen og pladebranchen og alle mulige andre brancher, som utallige smukke, unge mennesker vil gøre alt for at få en lilletå indenfor, og hvor der sidder nogle ganske få, som oftest ældre mænd, med magten til at invitere indenfor, producerer da givetvis ofre for overgreb i hobetal. Det kan de fleste af os blive enige om at forarges over, men det er en generel forargelse, der skal konkretiseres i den fiktive ramme for at fungere. At filmbranchen tillader sig at filmatisere Hit-Girls bedrifter og udfordringer, herunder at gengive gangsterlikvideringen af hendes selvtægtsfar, Bid Daddy, for profit er ikke den mest indlysende konkretisering; jeg har svært ved at identificere mig med smerten i den 12-årige superdræbermaskines sjæl som følge af netop dette overgreb og tillader mig at tro, at det ikke blot skyldes idiosynkratisk mangel på indlevelsesevne. Men okay, vi skal jo også bare have hende til Hollywood, så hun kan hævne alle de "almindelige" overgreb og slå et slag for kvindeslægtens ret til at være i fred, så fred være med det, ikk'?

Næh. For repræsentanten for branchens reelle overgreb i form af en ond filmproducent, der sidder omgivet af billeder af nøgne kroppe uden ansigter og brøler patter ind i telefonen, før han går over til starletten på kontorsofaen og smider bukserne, er ikke bare en skabelonkarikatur, men får heller ingen tid til at være ond og klam, før vi er i gang med ultravolden igen. Faktisk er der ikke engang tid til at se midtvejsskurkens ansigt ordentligt, før vi præsenteres for et nærbillede af hans nøgne baller, og selv om Smith måske har en eller anden fortænkt pointe hermed, så er og bliver det bare uengagerende; tommelfingerreglen må være "ansigt før røv", hvis modtageren altså skal føle noget meningsfuldt for (eller imod) figuren. Og sådan er det hele vejen igennem de to første (ud af fire) dele af serien; sæt-oppene er noget, der bare skal overstås så hurtigt som muligt, og derfor er forfatteren nødt til at trække på læserens allerede eksisterende stereotyper i videst mulige omfang.

To jeromere i en blok (for ikke at tale om k'et)

23. maj 2019

0

After Game of Thrones? Hele George R.R. Martins forfatterskab!

22. maj 2019

0

I ringen med 5 tegneserier om wrestling

20. maj 2019

2

Nummer 9 fylder 9: Jubilæumsinterview med nierens første høvding

19. maj 2019

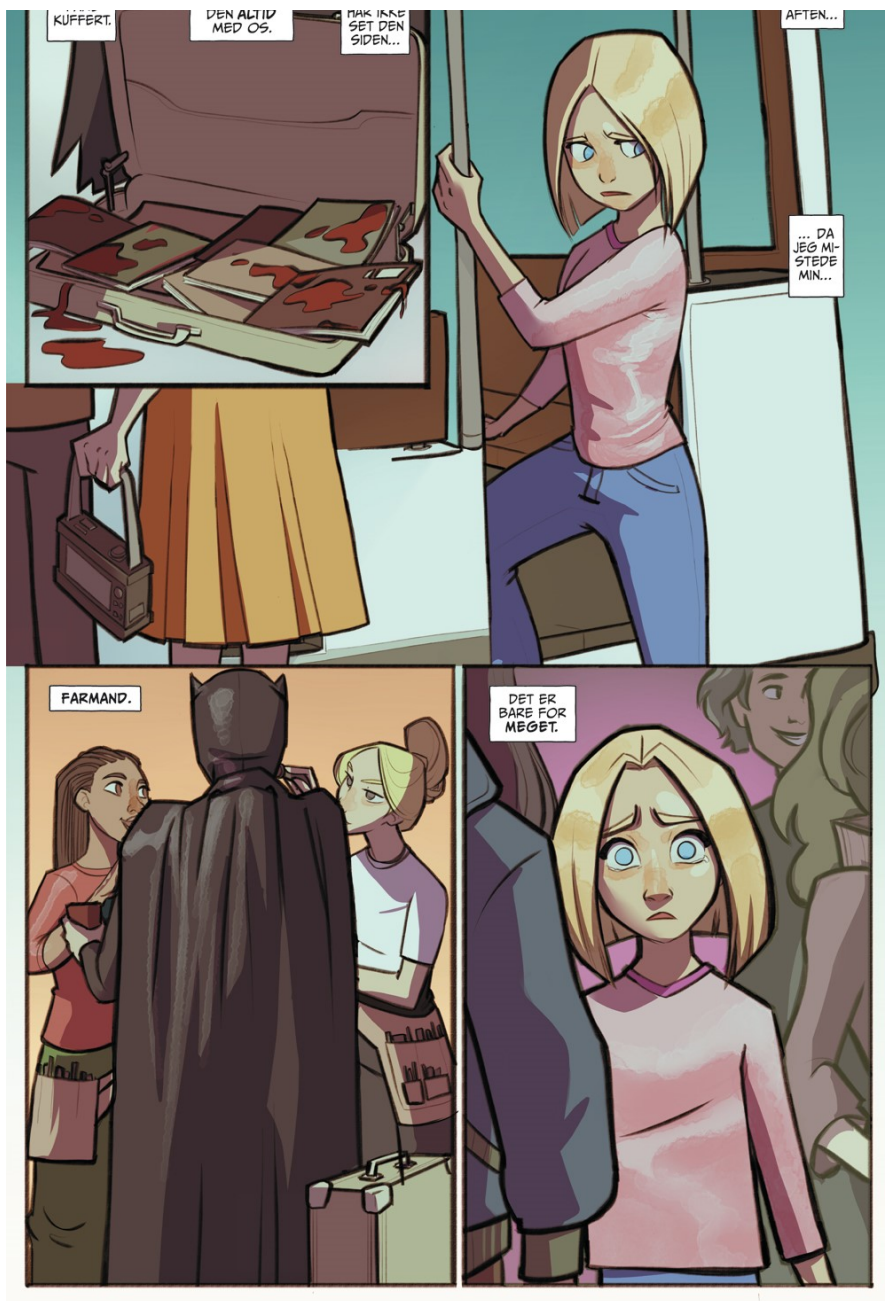
1

Rumkapløbet vendt på hovedet

17. maj 2019

0

Og når det ikke er tid og plads til at sætte tingene ordentligt op, skyldes det et andet, besynderligt valg – nemlig at *Hit-Girl i Hollywood* fortælle-mæssigt synes målrettet samme aldersgruppe som protagonisten. Der er meget få ruder på hver side, og der er skruet meget højt op for entydigheden og “afkodeligheden”. Replikkerne er få (der er kun én i første del), samtalerne endnu færre, og næsten samtlige figurer, inklusive vores hovedperson, fremstår uden antydning af karaktertræk. Skuespillerinden Juniper Florence – ja, metalagets abstraktionsniveau er tilsvarende lavt – er som den eneste figur udstyret med en lille smule personlighed, hvis vi da ikke medregner producentens eneste synlige kendetegn, som er gerne at ville hive den frem og stikke den i noget. Jeg kan ikke helt gennemskue, hvorfor en serie om masse-mord, seksuelle overgreb og amputerede kropsdele skal kunne læses som et Anders And-blad, men Kevin Smith har skrevet superhelte-tegneserier før, der uden at være fantastiske dog viste fin forståelse for genrekonventionerne, så jeg må gå ud fra, at han gør det med vilje.

Det håber jeg da, at han gør. At det grundlæggende problem med Smiths *Hit-Girl* “bare” er, at han i for høj grad baserer serien på egen ønsketænkning, f.eks. om at nogen ville gribe ind i de forfærdelige skoleskyderier, som er blevet en overhængende fare på amerikanske skoler som dem, hvorpå hans halvstore børn går, eller at han reagerer for stærkt på tidligere tiders kritik af hans tegneseriemanuscripter for at være for tætpakkede og teksttunge – begge dele antydning af ophavsmanden selv i et interview med Comic Book Resources. Jeg håber ikke, at det skyldes det hjerteanfald, han fik

lide Kevin Smith og vil så nødig gøre ham uret. Imidlertid er disse to udgivelser både kvalitativt og kvantitativt så fnuglette, at det altså ikke går an at anbefale dem til andre end dem, der måtte være interesserede i, hvordan Pernille Ørum håndterer tegneserieformen.

Apropos det, så tegner hun pænt og nydeligt og i et mere frugtbart samarbejde kunne der måske være opstået en interessant kontrast mellem hendes nuttede animationsstil og ultravolden. Men i netop dette tilfælde gør det hverken fra eller til. Det er et lidt problematisk aspekt af stilen, at alle figurer som udgangspunkt ligner søde og ordentlige teenagere – inklusive skoleskyderne, gangsterne (dvs. statisterne), den onde filmproducent m.fl. – men det er mindre væsentligt i forhold til en overvejende vellykket debut: For at vende tilbage til fodboldmetaforerne, så spillede Ørum hele kampen uden at falde igennem, og det var ikke hendes skyld, at holdet havde en dårlig dag og tabte stort, om end det dog er svært at brillere på den baggrund. Jeg vil da håbe, at andre får øjnene op for Ørum netop i kraft af denne serie og giver hende nogle mere meningsfulde opgaver.

9

VI ELSKER TEGNESERIER

– og vi snakker om dem på Facebook. Kom og vær med!

Hit-Girl, Kevin Smith, Mark Millar, Pernille Ørum

DEL PÅ [f](#) [t](#) [p](#) [G+](#) [in](#) [t](#) [✉](#)

Christian Aarestrup

FORRIGE ARTIKEL

142 meditationer over døden

NÆSTE ARTIKEL

Det udkommer i maj

MÅSKE KAN DU OGSÅ LIDE

Hit Girl nakker Danmark

31. januar 2019 af [Michael Lindal Andersen](#)

0

Pernille Ørum tegner Kevin Smiths Hit-Girl-serie

22. august 2018 af [Malene Hald](#)

0

SKRIV ET SVAR

Kommentar

Navn

E-mail

Website

Skriv kommentar

NUMMER 9

Nummer 9 er et tegneseriemagasin på nettet for alle med interesse for tegneseriemediet, den niende kunstart, som de siger i Frankrig. På Nummer 9 bringer vi anmeldelser, nyheder og baggrundsstof, som henvender sig til såvel nye som garvede tegneserielæsere.

BLIV EN DEL AF NUMMER 9

Nummer 9 søger altid efter kompetente og engagerede bidragsydere, der vil være med til at skabe Danmarks bedste magasin for tegneserier og grafisk litteratur.

[Læs mere her](#)

TEGNESERIE-RESURSER

[Dansk Tegneserieråd](#)
[Danske Tegneserieskabere](#)
[Comicwiki](#)
[Copenhagen Comics](#)
[Art Bubble](#)
[Storm P. Museet](#)
[The Animation Workshop](#)